

Trešdiena, 2006. gada 6. septembris

1. apstiprina nolīguma slēgšanu;
 2. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Seišelu Salu Republikas valdībām un parlamentiem.
-

P6_TA(2006)0339**Stabilizācijas un asociācijas līgums ar Albāniju *****

Eiropas Parlamenta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes un Komisijas lēmumam par Stabilizācijas un asociācijas līguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Albānijas Republiku, no otras puses (8161/2006 — C6-0197/2006 — 2006/0044(AVC))

(Piekrišanas procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes un Komisijas lēmuma priekšlikumu (8161/2006),
- ņemot vērā Padomes lūgumu sniegt piekrišanu saskaņā ar EK līguma 300. panta 3. punkta otro daļu un saistībā ar EK līguma 300. panta 2. panta pirmās daļas otro teikumu un 310. pantu (C6-0197/2006),
- ņemot vērā Reglamenta 75. pantu un 83. panta 7. punktu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A6-0246/2006),

1. sniedz piekrišanu minētā līguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu un Albānijas Republikas valdībām un parlamentiem.
-

P6_TA(2006)0340**Eiropas nākotnes sociālais modelis**

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Eiropas nākotnes sociālo modeli (2005/2248(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas vērtībām globalizētajā pasaulē (COM(2005)0525),
- ņemot vērā Līgumu par Konstitūciju Eiropai⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Sociālo hartu,
- ņemot vērā 2006. gada 18. janvāra rezolūciju par Eiropadomes nostāju attiecībā uz finanšu plānu un Iestāžu nolīgumu 2007.—2013. gadam⁽²⁾,
- ņemot vērā SDO konvencijas par starptautisko nodarbinātību un vides standartiem,

⁽¹⁾ OV C 310, 16.12.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0010.

Trešdiena, 2006. gada 6. septembris

- ņemot vērā 2006. gada 15. marta rezolūciju par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Augstā līmeņa grupas ziņojumu par sociālās politikas nākotni paplašinātajā Eiropas Savienībā pēc 2004. gada maija,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Sociālo programmu no 2006. līdz 2010. gadam (COM(2005)0033),
 - ņemot vērā Komisijas darba dokumentu par Sociālās politikas ilgtspējīgu finansēšanu Eiropas Savienībā (SEC(2005)1774),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas politiku attiecībā uz jaunatni — Jaunatnes problēmu risināšana Eiropā — Eiropas Jaunatnes pakta īstenošana un pilsoniskās aktivitātes veicināšana (COM(2005)0206),
 - ņemot vērā Komisijas darba dokumentu par sociālo stāvokli Eiropas Savienībā (SEC(2004)0636),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A6-0238/2006),
- A. tā kā Eiropas sociālais modelis atspoguļo kopējas vērtības, kuru pamatā ir miera saglabāšana, sociālais taisnīgums, vienlīdzība, solidaritāte, brīvības un demokrātijas veicināšana, kā arī cilvēktiesību ievērošana;
- B. tā kā viens no Eiropas sociālā modeļa stūrakmeņiem ir sociāla ekonomika;
- C. tā kā pēdējo 60 gadu laikā Eiropas sociālajā modelī atspoguļotais vērtību kopums ir ļāvis ES veiksmīgi kļūt par teritoriju, kurā valda lielāka ekonomiskā labklājība un sociālais taisnīgums;
- D. tā kā dalībvalstīs pastāv atšķirīgas sociālās sistēmas un dalībvalstīs šīs vērtības ir īstenojušas dažādi, tās kopīgi apņemas panākt līdzsvaru, kas balstīts uz aktīvu savstarpēju atkarību starp ekonomisko izaugsmi un sociālo solidaritāti, un tas ir atspoguļots Eiropas sociālajā modelī kā vērtību kopumā, ko raksturo sistēmu dažādība;
- E. tā kā dalībvalstis un ES par prioritāti ir noteikušas ar Eiropas sociālo modeli saistītu vērtību aizsardzību, uz ko norāda Lisabonas stratēģijas mērķi, kas sociālo attīstību nosaka par vienu no ilgtspējīgas attīstības pīlāriem;
- F. tā kā pastāv neapšaubāma vajadzība modernizēt un reformēt Eiropas sociālo modeli, lai risinātu ar demogrāfiskām pārmaiņām un globalizāciju saistītas problēmas un palielinātu cilvēkresursu piemērošanās spēju dinamiskajai tehnoloģiju attīstībai ar mērķi panākt labāku sociālo integrāciju un sociālo taisnīgumu un veiksmīgāk izskaust nabadzību;
- G. tā kā Eiropas sociālajam modelim ir jāparedz pasākumi, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar pieaugošo migrāciju un imigrāciju, kā arī to ietekmi uz sociālo kohēziju;
- H. tā kā nekādas Eiropas sociālā modeļa reformas nedrīkst mainīt tā būtību;
- I. tā kā Eiropas sociālā modeļa pamatā ir līdzvērtīga samaksa par vienādu darbu;
- J. tā kā lielāka ekonomiskā izaugsme ir svarīga, lai nodrošinātu Eiropas sociālo standartu ilgtspējīgumu, un sociālos standartus raksturo ilgtspējīgs pieaugums;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0089.

Trešdiena, 2006. gada 6. septembris

- K. tā kā pietiekamiem ienākumiem un cienīgai dzīvei ir īpaši būtiski loma sociālajā integrācijā un aktīvā līdzdarībā sabiedrībā;
- L. tā kā atbilstīgi izstrādātu sociālo politiku nevajadzētu uzskatīt par apgrūtinājumu, bet gan faktoru, kas pozitīvi ietekmē ES ekonomisko izaugsmi, ne vien palielinot ražīgumu un konkurētspēju, bet arī radot sociālo kohēziju, palielinot pilsoņu dzīves standartus un nodrošinot pamattiesību pieejamību un vienlīdzību, tādējādi kļūstot par būtisku sabiedrības miera un politiskās stabilitātes faktoru, bez kura nav sasniedzama ilgstoša ekonomiskā augšupeja;
- M. tā kā šādai sociālajai politikai ir jāatzīst, ka darba devēji lielākoties ir mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) un ka tie nodarbina lielāko daļu darba ņēmēju;
- N. tā kā vispārējās nozīmes pakalpojumi (VNP) un vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumi (VENP) kā pamatelementi, ar kuru palīdzību dalībvalstis var nodrošināt sociālo un teritoriālo kohēziju, un kā jomas, kurās dalībvalstis saglabāja noteikšanas un finansēšanas tiesības, pirmo reizi tika skaidri atzītas Amsterdamas līgumā, un tā kā šī nostāja tika atbalstīta Līgumā par Konstitūciju Eiropai;
- O. tā kā Eiropas sociālā modeļa jēdziens ir atspoguļots ierosinātajā Konstitūcijas līgumā un tā pamatā ir vienlīdzības, solidaritātes un nediskriminācijas principi;
- P. tā kā dalībvalstīm ir jāievēro Ceļvedis sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006—2010 (COM(2006)0092) un Eiropas dzimumu līdztiesības pakts, kā arī pilnībā jātransponē pašreizējie Kopienas tiesību akti pretdiskriminācijas jomā dalībvalstu tiesību aktos;
- Q. tā kā ES ir potenciāls, lai ar tirdzniecību pozitīvi vai negatīvi ietekmētu dažādu citu pasaules reģionu ekonomiku gan saistībā ar tās lomu PTO, gan nosacījumiem, ko tā piemēro nolīgumiem, kas ir pamatā tās ienākšanai vismazāk attīstītajos reģionos un valstīs,
- R. tā kā tādas tirdzniecības politikas īstenošana, kura ir balstīta uz Eiropas kopēju izvēli un pasaules mēroga kopējām vērtībām, kā arī atbalsta politika, kuras mērķis ir veicināt izglītību un izskaust bērnu darbu, veicināt pamata darba un vides standartus, pārredzamības un labas pārvaldības standartus, sekmes ES politiskās ietekmes nostiprināšanu starptautiskās iestādēs,

Eiropas sociālā modeļa reforma

1. uzsver nepieciešamību saglabāt un stiprināt vērtības, kas ir saistītas ar Eiropas sociālo modeli, t. i., vienlīdzību, solidaritāti, individuālas tiesības un atbildību, nediskrimināciju un resursu pārdali, lai visiem pilsoņiem būtu pieejami augstas kvalitātes sabiedriskie pakalpojumi, kā arī saglabāt un stiprināt jau sasniegtos augstos sociālos standartus;
2. skaidri atgādina, ka pietiekami spēcīga, lai aizsargātu savas intereses, var būt vienīgi tāda ES, kuras pamatā ir ekonomiskā un sociālā kohēzija, kas aizsargā kopējās vērtības;
3. ir pārliecināts, ka vienīgā iespēja ir nekavējoties veikt ekonomiskās un sociālās sistēmas reformas, ja šīs sistēmas neatbilst efektivitātes un sociāli ilgtspējīgas attīstības kritērijiem un ja tās nespēj risināt ar demogrāfiskajām pārmaiņām, globalizāciju un IT revolūciju saistītas problēmas;
4. pauž dziļu vilšanos par pašreizējo izaugsmes tempu, kas ļoti apgrūtina strukturālas reformas;
5. apzinās ES pilsoņu bieži izplatītās bažas attiecībā uz bezdarbu, jo īpaši bezdarbu jaunu cilvēku vidū, atstumtību, nabadzību, nedrošību darba tirgū un iespējamo sociālās nodrošināšanas sistēmu sabrukumu;

Trešdiena, 2006. gada 6. septembris

6. uzskata, ka gadījumos, kad demogrāfiskās izmaiņas un bezdarbs neproporcionāli skar noteiktas grupas, Eiropas Savienībai ir jācenšas nodrošināt vienlīdzīga pieeja augstas kvalitātes darbam;
7. uzskata, ka ir jāatjauno ES apņemšanās īstenot sociālas Eiropas mērķi, piešķirot tam īpaši būtisku lomu, lai atjaunotu pilsoņu uzticību ES projektam, kas nodrošina darbavietas, izaugsmi un labklājību;
8. pilnībā apzinās, ka nodarbinātības un sociālā politika joprojām lielā mērā paliek valstu kompetencē, taču uzsver, ka saskaņā ar Līgumiem šajā jomā ir pilnvaras arī ES, un ka ir jāizveido spēcīgāka ekonomiska un sociāla sistēma, lai dalībvalstis vajadzības gadījumā varētu īstenot reformas valsts līmenī atbilstīgi saviem ekonomiskajiem, sociālajiem un politiskajiem apstākļiem;
9. aicina Komisiju veikt turpmākus pasākumus, lai pilnībā ieviestu iekšējo tirgu kā ekonomiskās izaugsmes un konkurētspējas palielināšanās priekšnoteikumu, ņemot vērā to, ka nedrīkst pieļaut sociālo, patērētāju un vides standartu pasliktināšanos;
10. atbalsta Komisijas centienus veicināt Eiropas uzņēmumu izveidi un veiksmīgu darbību, jo īpaši attiecībā uz tādiem MVU, kuri sniedz ievērojamu ieguldījumu ES ekonomikā un kuros ir nodarbināta lielākā daļa privātā sektora darba ņēmēju;
11. aicina Komisiju un Padomi ievērot sākotnējo Lisabonas stratēģijas vienādmalu trīsstūra principu un attīstīt tādu pieeju, kura nodrošinātu lielāku līdzsvaru starp ekonomisko koordināciju, no vienas puses, un nodarbinātību un sociālo politiku, no otras puses;
12. pauž vilšanos par to, ka daudzas dalībvalstis ir tālu no Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanas, tādēļ atkārtoti aicina dalībvalstis pilnībā īstenot pārskatītās Lisabonas stratēģijas vadlīnijas, kas tiek uzskatītas par vienīgo ilgtspējīgo veidu, lai panāktu ekonomisku izaugsmi, palielinātu konkurētspēju un radītu vairāk labāku darba vietu; īpaši aicina dalībvalstis īstenot noteiktu nodarbinātības mērķu kopumu, jo īpaši attiecībā uz sievietēm un jauniem cilvēkiem, investīciju pētniecību un attīstību, bērnu aprūpi un mūžizglītību; uzskata Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanu par minimumu, kas ir īpaši svarīgs, lai dalībvalstis varētu īstenot nepieciešamās strukturālās reformas;
13. iesaka dalībvalstīm padziļināt sadarbību un apmaiņu ar labākajām praksēm, izmantojot uzlabotu atklāto koordinācijas metodi, kas tādējādi nodrošinātu efektīvu politikas izstrādes instrumentu nodarbinātības, sociālās aizsardzības, sociālās atstumtības, dzimumu vienlīdzības darba tirgū, pensiju un veselības aprūpes jomā; uzskata, ka atklātajai koordinācijas metodei ir jāpastiprina parlamentu, sociālo partneru un attiecīgo organizāciju loma;
14. aicina Komisiju padarīt demokrātiskāku atklāto koordinācijas metodi, nodrošinot, ka ne vien Eiropas Parlamentam, bet arī dalībvalstu parlamentiem ir pilnvērtīgas iespējas ietekmēt to, kā dalībvalstu valdības nosaka un īsteno mērķus;
15. uzsver sabiedrisku kampaņu uzsākšanas nozīmi, lai izskaidrotu un pārrunātu to reformu mērķu būtību, kurās aktīvi jā piedalās ES iestādēm, dalībvalstu valdībām, sabiedriskajām organizācijām, sociālajiem partneriem un NVO;
16. atkārtoti pauž atbalstu 2005. gada 12. janvāra rezolūcijai par Līgumu par Konstitūciju Eiropai⁽¹⁾ un Komisijas "3D" dialoga, debašu un demokrātijas kampaņu; aicina Komisiju šobrīd iekļaut sociālās dimensijas tās veiktajā ietekmes analizē saskaņā ar sociālo klauzulu, kas ir paredzēta Konstitūcijas līguma projektā;
17. aicina Komisiju ievērot sociālas ekonomikas pilāru, un iesniegt paziņojumu par šī Eiropas sociālā modeļa stūrakmeni, kā arī ieviest Eiropas savstarpējās apdrošināšanas sistēmas un Eiropas asociācijas statusu;

⁽¹⁾ OV C 247 E, 6.10.2005., 88. lpp.

Trešdiena, 2006. gada 6. septembris

Reformas finansēšana

18. aicina dalībvalstis īstenot reformas, lai nodrošinātu valstu sociālo sistēmu ilgtspējīgumu, neskarot iegūtās tiesības, savstarpējo atbalstu un paaudžu solidaritāti, ņemot vērā pārmaiņas sabiedrībā un darba tirgū, demogrāfiskās pārmaiņas, globalizāciju un tehnikas sasniegumus; norāda, ka dažas visveiksmīgākās dalībvalstis jau ir īstenojušas šādas reformas, saglabājot savu sociālo sistēmu ilgtspējīgumu un efektivitāti; tādēļ uzskata, ka ir jāveic salīdzinoša analīze, kuras pamatā būtu jau īstenotās reformas, kā arī jāveic vēl īstenojamo reformu SWOT (pozitīvie aspekti, trūkumi, iespējas un apdraudējumi) analīze; uzsver izcilības veicināšanas nozīmi, tostarp ar labas prakses apvienošanas starpniecību;

19. apzinās, ka dažās dalībvalstīs ieguldījums sociālās aizsardzības sistēmā var būt nepietiekams, lai apmierinātu cilvēku vēlmes; uzskata, ka dalībvalstīm, ievērojot solidaritātes un subsidiaritātes principu, būtu jāapsver tādi alternatīvi šo sistēmu finansēšanas veidi, kuri veicinātu dinamiskas reformas un nebūtu par iemeslu algu samazināšanai, piemēram, uzņēmumu saražotās pievienotās vērtības izmantošana, atbalstīt vertikālās un horizontālās subsidiaritātes principu starp iestādēm un iedzīvotājiem;

20. aicina uzlabot dalībvalstu nodokļu politikas koordināciju, lai nepieļautu kaitīgu konkurenci nodokļu jomā, nodrošinātu ilgtspējīgu sociālās aizsardzības finansēšanu un sekmētu tādu nodokļu politiku, kura veicina nodarbinātību; norāda, ka nodokļu likmes attiecībā uz kapitālu un patēriņu pēdējo 30 gadu laiku kopumā ir stabilas, bet patiesās nodokļu likmes attiecībā uz darbaspēku šajā pašā laika posmā ir pieaugušas, iesaka dalībvalstīm saskaņoti apsvērt iespējas uzlabot esošās nodokļu sistēmas Eiropas Savienībā, jo šādas nodokļu reformas labvēlīgi ietekmētu dalībvalstu sociālo sistēmu finansiālo ilgtspējīgumu;

21. uzsver nepieciešamību stiprināt strukturālos un kohēzijas fondus, lai tiktu ņemta vērā ekonomiskā un sociālā kohēzija, un aicina dalībvalstis efektīvāk izmantot ES fondus, piemēram, Eiropas struktūrfondus, savu reformu līdzfinansēšanā; pauž nožēlu par to, ka nesen panāktā vienošanās par finanšu sistēmu bija acīmredzami nepietiekama, lai pienācīgi nodrošinātu kohēzijas, izglītības un apmācību, mūžizglītības, mobilitātes un sociālā dialoga programmas;

22. uzsver, ka jebkuras reformas jāapsver, ņemot vērā dalībvalstu budžeta iespējas, taču iesaka, lai pārskatītais Stabilitātes un izaugsmes pakts sniegtu sociālo investīciju iespējas, kas agrāk nebija pieejamas;

VNP un VENP

23. atgādina, ka VNP un VENP ir svarīga Eiropas sociālā modeļa sastāvdaļa un ka tiem ir īpaši būtiska loma, lai visai sabiedrībai būtu pieejami veselības, izglītības, sabiedriskā transporta, ūdens un enerģijas apgādes pakalpojumi; uzskata, ka ES sociālo sistēmu reformu gaitā ir jāievēro VNP un VENP loma, ņemot vērā, ka to pamatuzdevums ir ne tikai uzlabot pilsoņu dzīves kvalitāti, bet arī palielināt uzņēmumu efektivitāti un kvalitatīvu darbaspēka pieejamību;

24. atzīmē, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu ir pienācīgi jārisina jautājums par jauniem ģimenes veidiem un jāpaplašina sociālo pakalpojumu joma, piemēram, attiecībā uz bērnu aprūpes pieejamību, personu ar īpašām vajadzībām un invalīdu aprūpi, kā arī vecāka gadagājuma cilvēku ilgtermiņa aprūpi, saglabājot augsta līmeņa konsultācijas vidēja un ilgtermiņa plānošanā;

Sociālais dialogs

25. atgādina, ka atbilstīgi vietējām paražām un praksēm sociālais dialogs tā daudzajās izpausmēs ir būtiska dalībvalstu tradīciju sastāvdaļa un ka jebkuras veiksmīgas sociālo sistēmu reformas priekšnoteikums ir visu ieinteresēto personu, jo īpaši sociālo partneru, iesaiste; aicina atjaunot sociālo dialogu gan dalībvalstu, gan Eiropas līmenī un palielināt trīspusējo sarunu lomu Eiropas līmenī;

Trešdiena, 2006. gada 6. septembris

26. atzīst korporatīvās sociālās atbildības pozitīvo lomu sociālās kohēzijas veicināšanā, uzņēmumiem ietekmējot to kopienu ikdienas dzīvi, kurās tie ir iesaistīti, kā arī uzņēmumu atbildības palielināšanā attiecībā uz to ieinteresētajām personām; iesaka izmantot tādas ziņojumu sniegšanas līdzekļus par sociālo un vides jomu un valsts politiku kā valsts iepirkumi, lai veicinātu uzņēmumu atbildīgu rīcību;

Cilvēkresursi

27. pieprasa, lai sociālo sistēmu modernizācijas centrālais elements būtu Komisijas un dalībvalstu sadarbība tādu konkrētu programmu un iniciatīvu izstrādē, kuras būtu vērstas uz darba un dzīves apstākļu uzlabošanu un ilgtspējīgu cilvēkresursu attīstību, piemēram, uzlabotas veselības aprūpes mērķu un standartu izstrādē;

28. aicina uz plašām diskusijām attiecībā uz visu pensionāru tiesībām uz pieņemamu dzīves līmeni; atzīst bažas par to, ka daudzās dalībvalstīs uzsāktās pensiju reformas palielinās to pensionāru skaitu, kuri jau dzīvo nabadzībā; uzsver, ka ir steidzami nepieciešama pozitīva virzība, kas sekmētu un veicinātu vecāka gadagājuma strādājošo palikšanu vai atkārtotu ienākšanu darba tirgū un nodrošinātu godīgāku pieeju un lielāku rīcības brīvību pensiju un atvaļināšanās shēmu izvēlē; aicina Komisiju izpētīt dalībvalstu veiktos pasākumus, lai risinātu problēmas saistībā ar demogrāfisko izmaiņu ietekmi uz pensiju ilgtspējīgumu un pensionāru nabadzību; un efektīvāk uzraudzīt pašreizējo tiesību aktu īstenošanu attiecībā uz diskriminācijas novēršanu vecuma dēļ;

29. vērš uzmanību to sieviešu situāciju, kuru tiesības uz pensiju nav jāsamazina to ģimenes stāvokļa vai darba pārtraukumu dēļ, kā iemesls ir mātes vai vecāku atvaļinājums vai bērnu aprūpes pārtraukumi;

30. atzīst priekšrocības, kas piemīt "elastīguma un nodrošinātības ar darbu" sistēmām, kuras jāpieņem dalībvalstīm atbilstīgi to apstākļiem, lai aizsargātu strādājošo spēju saglabāt/atrast darbu, mobilizējot un/vai uzlabojot profesionālās iemaņas ar profesionālo apmācību un mūžizglītību, un izvērtēt šīs sistēmas kā līdzekļus, lai veicinātu darba un privātās dzīves līdzsvara un darba un dzīves cikla saskaņošanu;

31. atzīmē Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi kā iespējamu Eiropas Sociālā fonda papildinājumu, kā arī dalībvalstu centienus valsts, reģionālā un vietējā līmenī, lai nodrošinātu īpašu atbalstu strādājošajiem, kuri meklē jaunas vai labākas darbavietas;

32. atgādina, ka dzimumu un rases vienlīdzība un nediskriminācijas princips saskaņā ar EK līguma 13. pantu, kas nodrošina juridisku pamatu atbilstīgām darbībām cīņā pret diskrimināciju, kuras pamatā ir dzimums, rases vai etniska izcelsme, reliģija vai uzskati, invaliditāte, vecums vai seksuālā orientācija, ir regulāri jāietver visos sociālās politikas virzienos; uzskata, ka turpmākā ES integrācijas politika būtībā ir konkrēta sociālās politikas forma, kas ir jāattīsta; uzskata, ka, sieviešu, vīriešu, mazākuma grupu un imigrantu veiksmīga integrācija sniedz labumu sabiedrībai un sociālus ieguvumus attiecībā uz kohēziju un sagatavotību darbam;

33. īpaši uzsver, ka ir ļoti svarīgi īstenot sociālās iekļaušanas pasākumus un palīdzību darba meklēšanā to nelabvēlīgo kategoriju personu labā, kurām ir grūti bez palīdzības iekļūt darba tirgū, kā paredzēts Komisijas 2002. gada 12. decembra Regulā (EK) Nr. 2204/2002 par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu nodarbinātībai⁽¹⁾, lai veicinātu diskriminācijas novēršanas konkrētizāciju, kas ir ne vien instruments, lai gūtu ienākumus un patstāvību, bet arī skarto personu izaugsmes un integrācijas instruments, kas aizstāj vai papildina sociālo aizsardzību;

Sociālā aizsardzība

34. uzsver, ka sociālās aizsardzības sistēmām efektīvi jāīsteno to mērķi nepieļaut un apkarot nabadzību un sociālo atstumtību, īpašu uzmanību vēršot uz izklūšanu no nabadzības;

⁽¹⁾ OV L 337, 13.12.2002., 3. lpp.

Trešdiena, 2006. gada 6. septembris

35. uzskata, ka nodarbinātība ir izšķirošs faktors sociālās integrācijas nodrošināšanā; tādēļ aicina veikt reformas, lai tiešie valsts izdevumi palielinātu nodarbinātības un darba tempa atjaunošanas līmeni, mudinātu strādāt, atbrīvojoties no ietilgušas nabadzības un citām sociālās atstumtības formām, un steidzami risināt to daudzo sieviešu un etnisko minoritāšu bezdarba problēmu, kuras saskaras ar sabiedrības un/vai strukturālām barjerām iekļūšanai darba tirgū; turpmāk uzskata, ka īpašās etnisko minoritāšu un imigrantu sieviešu problēmas būtu pētāmas un risināmas;

36. atzīst, ka saskaņā ar “elastīguma un nodrošinātības ar darbu” pieeju, atbilstīgu sociālās aizsardzības mehānismu izveide un uzturēšana, kā arī stingra aizsardzība pret negodīgu atlaišanu ir obligāts elastīguma priekšnoteikums;

Ārējā dimensija

37. vēlreiz apstiprina, ka ES var sekmīgi aizstāvēt savas intereses starptautiskā līmenī, vienīgi saglabājot savu ekonomisko un sociālo kohēziju;

38. atzīst, ka, neskatoties uz pozitīvu ietekmi, globalizācija izjauc ekonomisko un sociālo līdzsvaru, tādējādi radot dziļas bažas Eiropas pilsoņiem, jo īpaši dalībvalstīs, kurās ir augsts bezdarba līmenis, un reģionos, kurus ir visvairāk skārusi uzņēmumu pārvietošana; tādēļ aicina dalībvalstis veikt strukturālās reformas, kas ir nepieciešamas, lai ar augstvērtīgiem produktiem un pakalpojumiem saglabātu pievilcīgu ES lomu pasaulē;

39. uzsver, ka ES arī turpmāk jāveicina savas sociālās vērtības — solidaritāte un sociālais taisnīgums — visās tirdzniecības un attīstības sarunās un nolīgumos;

40. aicina ES un dalībvalstis veikt politiskus pasākumus attiecībā uz trešām valstīm ar lielu ekonomisko izaugsmi (Brazīliju, Krieviju, Indiju un Ķīnu), lai panāktu, ka šajās valstīs tiek ieviests tāds attīstības modelis, kas nodrošina cilvēktiesību, demokrātijas, brīvības, darba un vides standartu un sociālā taisnīguma ievērošanu; aicina ES palīdzēt sasniegt pasaulē līdzsvaru starp ekonomisko pieaugumu un augstiem sociāliem un vides standartiem;

41. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt vienotu nostāju tādos forumos kā SDO, ESAO un daudzpusējās vides aģentūrās; īpaši uzskata, ka SDO darbs ir vairāk jāiekļauj PTO nolīgumos, un atzīst, ka SDO pamata darba standarti ir jāietver ES stratēģijās saistībā ar PTO un divpusējām sarunām; aicina Komisiju ar divpusējo nolīgumu starpniecību garantēt, ka SDO standarti tiek ievēroti vismaz attiecībā uz bērnu darba izskaušanu un cilvēcīgu darba apstākļu nodrošināšanu;

42. atzinīgi vērtē vispārējo preferenču sistēmas (GSP+) ieviešanu, kura nodrošina stimulus augstākiem sociāliem un vides standartiem, un prasa šo pieeju paplašināt attiecībā uz divpusējiem tirdzniecības nolīgumiem; atzīmē, ka Komisijai ir stingrāk jāuzrauga šīs sistēmas īstenošana, lai nodrošinātu atbilstību šiem standartiem;

*

* *

43. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.